Βιολάντα μπισκότα βουτηγμένα στο αίμα…

Χαράματα. Ένα τελευταίο κοίταγμα στο σπίτι και όλα είναι εντάξει, μένει λίγο ζέσταμα το μεσημεριανό. Γρήγορες κινήσεις, το ωράριο και η κάρτα δεν περιμένουν. Μια συνήθης διαδρομή για το μεροκάματο στο εργοστάσιο. Να βελτιώσουμε τη ζωή μας. Να ‘ναι καλά οι άνθρωποι.

Εκεί καιροφυλακτούσε ο θάνατος. Η μέγγενη του κέρδους δεν οδηγεί στη ζωή, στο θάνατο πάντα οδηγούσε. Δεν είναι η καθημερινή ζωή της μισθωτής εργασίας αλλά και το τέλος σκληρό πολύ σκληρό για τους φίλους, τους συγγενείς και για μας όλους.

Πέντε εργαζόμενες βρεθήκαν νεκρές και 7 μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο από τους συνολικά 12 εργαζόμενους που βρισκόταν στη βάρδια. Στα Τρίκαλα έγινε ένα κανονικό έγκλημα του κεφαλαίου ενάντια στην εργασία. Μόνο που η εργασία είναι άνθρωποι και το κεφάλαιο είναι ένας ξερός συσσωρευμένος ιδρώτας.

Είναι ο ίδιος φόβος και ανασφάλεια που παράγει αυτή η συνθήκη και δημιουργεί την υποτέλεια, σαν να χρωστάμε χάρη κι από πάνω που δουλεύουμε. Με την ίδια την “ανάπτυξη” και την περίτρανη ελληνική επιχειρηματικότητα να συμπυκνώνονται ως ένα μείγμα καλού μάρκετινγκ και των αναλώσιμων σωμάτων των ανθρώπων σαν μία φούσκα έτοιμη να σκάσει πάνω από τα κεφάλια μας συνθλίβοντας τα. Αυτός είναι ο λογαριασμός στο τέλος: Ή τα κέρδη ή οι ανθρώπινες ζωές.

Η 8η Μάρτη είναι ημέρα αγώνα, βγαίνουμε στον δρόμο για να συνδέσουμε τον αγώνα ενάντια στην έμφυλη και κοινωνική υποτίμηση. Δεν είναι μια τελετουργική αναφορά στα δικαιώματα, ούτε μόνο μια συμβολική επέτειος χωρίς περιεχόμενο. Γεννήθηκε από πραγματικές συγκρούσεις, αγώνες χειραφέτησης εντός και εκτός των χώρων εργασίας και παραμένει επίκαιρη όσο οι ζωές υποτιμώνται μπροστά στην κερδοφορία.

Το εργοδοτικό έγκλημα στη Βιολάντα δεν είναι μια τραγική εξαίρεση. Είναι σύμπτωμα ενός τρόπου οργάνωσης της παραγωγής όπου η εντατικοποίηση, η πίεση και η εξοικονόμηση κόστους θεωρούνται αυτονόητες. Οι πέντε εργαζόμενες δεν σκοτώθηκαν από “κακή στιγμή”. Όταν η ασφάλεια αντιμετωπίζεται ως δευτερεύουσα και η ευθύνη διαχέεται για να μη βαρύνει κανέναν, τότε η τραγωδία δεν είναι ατύχημα, αλλά ένα αποτέλεσμα που δεν μπορεί να γίνει κανονικότητα.

Αυτό είναι το πραγματικό περιεχόμενο της 8ης Μάρτη: η υπεράσπιση της ίδιας της ζωής.

Η ασφάλεια, η υγεία, ο σεβασμός δεν είναι παροχές είναι στοιχειώδεις όροι αξιοπρέπειας.

Συγκέντρωση : Κυριακή 8/3 | 12:00 – Πλατεία Ρήγα Φεραίου , Τρίκαλα *_Προσυγκέντρωση 11:00 Κεντρική γέφυρα_*

Αντιεξουσιαστική Κίνηση